

חב"ד
כל חב"ד לכל אחד

904 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

שיחת השבוע

יש חדש

הילולת הרבי הרש"ב

ביום שישי הבא, ב' בניסן, יחול יום ההילולא של אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער) מליובאוויטש, נשיאה החמישי של חסידות חב"ד ומייסד ישיבת 'תומכי תמימים'. הוא כונה 'הרמב"ם של תורת החסידות', בזכות מאמרי החסידות המבארים את ענייני החסידות בדרך מסודרת ומעמיקה. נסתלק בשנת תר"פ בעיר רוסטוב ונטמן שם. ביום הזה לומדים מתורתו ועורכים התועדויות מיוחדות לציון היום.

סדרי פסח קהילתיים

זוכרים את החוויה של ליל סדר בבית חב"ד אישם בעולם? לא חייבים לעלות למטוס כדי לחוות אותה. בתי חב"ד ברחבי הארץ עורכים סדרי פסח קהילתיים (בתקווה שאיזמי הטילים כבר יהיו מאחורינו), ומזמינים את הציבור להצטרף עם כל המשפחה לשולחן הסדר, ליהנות ממאכלי החג המסורתיים, לשיר יחד את שירי החג ולחוות ליל סדר באווירה מיוחדת ושמחה. פרטים בבית חב"ד המקומי ובאתר חב"ד ישראל.

רשימות התרופות הכשרות

שירותי הבריאות מפרסמים את רשימות התרופות הכשרות לפסח, באישור גורמי הלכה. הנזקים לתרופות יבדקו את כשרותן ברשימות, ובמידת הצורך יבקשו מהרופא תרופה חלופית.

בואו ונעשה להם חג שבע

תרמו לפרויקט קמחא דפסחא של בתי חב"ד

כנסו לאתר חב"ד ישראל
chabadisrael.co.il / kimcha

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
17:10	17:26	17:16	17:27	17:27	18:42
18:22	18:24	18:24	18:24	18:22	19:42

שבת, ישראל,
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: יום רביעי, שעה 4 בצהריים, 34 דקות ו-13 חלקים
ראש חודש ניסן: ביום החמישי

המהלכים, ורק במבט לאחור אפשר לראות איך נוצרת התמונה הגדולה.

אורה ושמחה

נס פורים נפתח בתליית המן, וגם הנס שלנו מתחיל בחיסול הצורר האיראני מייד במכת הפתיחה. ראו איך הדברים תואמים במידה מופלאה: "כי המן בן-המדתא האגגי צרר כל-היהודים חשב על היהודים לאבדם", והסוף היה ש"ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על-היהודים - על ראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ".

לאחר מכן מתנהלת המלחמה וקורה לנו בדיוק כפי שמסופר במגילה: "ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם". עם ישראל מתנער

אש ותמרות עשן באיראן. הקב"ה מוביל אותנו אל הגאולה

מתפסות ההבלגה וההסנסנות ויוצא להילחם באויביו: "נקהלו היהודים... לשלח יד במבקשי רעתם". את מקום הפחד תופסת הנחישות לנצח את שונאי ישראל: "ויכפו היהודים בכל איביהם מפת חרב והרג ואבדן, ויעשו בשנאיהם פרצונם".

כשם שהיה בימים ההם, ש"וכל שרי המדינות... מנשאים את היהודים, כי נפל פחד מרדכי עליהם" - כך עכשיו נשמעות פתאום זמירות אחרות מהעולם. אפילו דמויות משפיעות בעולם הערבי מודות שזו הייתה טעות לחשוב שהערבים יוכלו להשמיד את עם ישראל.

וזה קורה בדיוק בחודש אדר - "והחדש אשר נהפך להם מיום לשמחה ומאכל ליום טוב". הקב"ה מוביל את עם ישראל אל הגאולה השלמה, שבה תהיה לנו "אורה ושמחה וששן ויקר".

ניסי פורים לנגד עינינו

כמו בסיפור המגילה, רק בדיעבד רואים איך יד ההשגחה מנווטת את המהלכים, ואיך נקודה מצטרפת לנקודה עד שנוצר המהלך הגדול

אשית, אנו חייבים הסבר לקוראים על שבגיליון הקודם לא הייתה התייחסות למלחמה באיראן. פשוט, בשל פורים הוקדמה הדפסת הגיליון, והוא כבר נדפס קודם השבת שבה פרצה המלחמה.

אכן, על המתחולל לנגד עינינו ראוי לומר את הביטוי הנאמר בספר תהילים: "היינו כחלמים". מי היה מאמין שאנחנו, עם בעלי בריתנו האמריקנים, נכה שוק על ירך את האימפריה האיראנית, שהטילה את אימתה על כל המרחב. ההצלחות עולות על כל דמיון, עד שאפילו לא יהודים, ובהם גם מוסלמים, מודים בפה מלא שהקב"ה עומד לימין עם ישראל.

דמיון מדהים

כשקראנו בפורים את מגילת אסתר יכולנו לחוש שהיא מתארת את הנעשה בימים אלה ממש. כמו בסיפור המגילה, רק בדיעבד רואים איך יד ההשגחה מנווטת את המהלכים, ואיך נקודה מצטרפת לנקודה עד שנוצר המהלך הגדול.

איך היה נראה כל הסיפור של פורים אילו מרדכי לא היה חושף את מזימתם של בגתן ותרש, והללו היו מצליחים להתנקש בחייו של אחשוורוש? ואיך היה נראה הסיפור שלנו אילו המתנקש בפנסילוניה היה מצליח במזימתו והכדור היה פוגע בראשו של טראמפ?

הצלתו של אחשוורוש הביאה אותו לצוות את המן להרכיב את מרדכי מצילו על הסוס ברחוב העיר; והצלתו של טראמפ חיזקה בו את האמונה שהוא שליח ההשגחה להציל את עם ישראל ואת האנושות מהסכנה האיראנית.

ואם תרצו, את הסיפור שלנו צריך להתחיל קודם לכן, במלחמת רוסיה-אוקראינה. אילולא הייתה רוסיה מתבוססת במלחמה הארוכה, סביר להניח שהיא הייתה גורם מרתיע מפני פתיחת מתקפה על איראן ידידתה. כך הקב"ה מסובב את

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

מי יכול להרים את הקרשים

על הקמת המשכן מסופר בפרשת פקודי: "וַיִּבְנִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁהָ, אֶת הָאֹהֶל וְגו'" (שמות לט, לג). רש"י מביא את דברי המדרש (תנחומא), המסבירים מדוע הביאו את האוהל אל משה – "שלא היו יכולים להקימו".

וההמשך: "ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקב"ה הקמתו. שלא היה יכול להקימו שום אדם, מחמת כובד הקרשים, שאין כוח באדם לזוקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה, איך אפשר הקמתו עלי ידי אדם? אמר לו, עסוק אתה בידך. נראה כמקימו, והוא נזקף וקם

מן המעיין

מצווה לפרסם

"ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמור, זה הדבר אשר ציווה ה' לאמור" (שמות לה, ד). הרשב"א בתשובותיו כותב כי מצווה לפרסם את שמות האנשים המנדבים לדבר מצווה. יש לזה סימוכין מן הפסוק הזה: "זה הדבר" – אף שצדקה צריכה להיות בסתר, אבל בהתנדבות לדברים שבקדושה – "ציווה ה' לאמור", מצווה להודיע לפרסם זאת ברבים.

(פרדס יוסף)

השתתפות באמירה

"לי – לאמור לכם" (רש"י). מה רש"י מחדש כאן? יש לומר שרש"י התכוון למה שמובא במדרש, שמשם הצטער על שלא השתתף בבניין המשכן. אמר לו הקב"ה: "דיבורך חביב עליי מהכול". וכשבא משה לישראל בדבר ה' שיתרמו למשכן, אמר להם: "זה הדבר אשר ציווה ה' לי, שהשתתפותי בתרומת המשכן היא – "לאמור לכם".

(מעייני של תורה)

לומר לאחרים

אפשר לומר בפשטות, כדרשת חז"ל על הפסוק "כבד את ה' מהונך" – אל תקרא 'מהונך' אלא 'מגרונוך'. היינו שמצוות צדקה היא גם בזה שאומרים לאחרים לתת, שאדם עושה ומעשה את

מאליו. וזהו שנאמר 'הוקם המשכן', הוקם מאליו".

מה עשה משה?

פירוש זה, שרש"י מביאו כדי להסביר את פשט הפסוקים, מעורר שאלות: אם בני ישראל לא הצליחו להקים את המשכן בכוחות עצמם, כיצד עלה בדעתם שמשם יוכל להקימו? ואיך ייתכן שמשם רבנו לא עשה שום מלאכה במשכן?

ועוד שאלה: אם הקרשים היו כבדים כל-כך, כיצד נשאו אותם אל משה, כלשון הפסוק "ויביאו את המשכן"? יש לומר, שניסיון הקמת המשכן בידי בני ישראל לא היה קשור בהכרח לכובד משקל הקרשים, כדלהלן.

סיבת המניעה

אכן, בתחילה רש"י אינו מזכיר דבר על 'כובד הקרשים', שכן אילו זו הייתה סיבת המניעה – לא היו מביאים אותם אל משה, שהרי המשקל הרב יכביד גם עליו. אלא שבני ישראל לא ידעו את הסיבה לאי-הצלחתם להקים את הקרשים, ותהו אם היא נובעת מכך שלא נצטוו לעשות זאת או מפני כובדם.

בני ישראל חששו שהקמת המשכן אינה

מתאפשרת עלידם בשל השתתפותם בחטא העגל. לכן הביאו את המשכן אל משה, שלא הייתה לו שום שייכות לחטא. במיוחד אחרי שראו שכבר השכינה שורה באוהלו הפרטי, וממילא הוא יוכל להקים את המשכן שנועד להשראת השכינה.

הקמה בנס

עכשיו מביא רש"י את עניין משקל הקרשים: "שלא היה יכול להקימו שום אדם". הכוונה היא שאדם אחד אכן אין בכוחו להקים את המשכן, אבל כמה אנשים – היו יכולים להקימו. ואכן, כך נשאו את המשכן אל משה.

משה רבנו לא נצטווה להשתתף במלאכת המשכן, אלא להורות על המלאכה לבני ישראל. עניינו של המשכן הוא השראת השכינה, והיא כבר שרתה באוהלו של משה, ככתוב (שמות לג, ז): "וּמִשְׁהָ יָקַח אֶת הָאֹהֶל וְנִטָּה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה... וַיִּקְרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד, וְהָיָה כָּל מִבְּקֶשׁ ה' יֵצֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמִּחֲנֶה". אלא שכובד הקרשים גרם שגם משה לא יכול היה להעמיד אותם, ולכן שאל את הקב"ה כיצד להקימו, ונענה שזה יקרה בדרך נס.

(תורת מנחם, כרך נט, עמ' 295)

אמרת השבוע

גדולה לגימה שמקרבת

כאשר רבי יעקב-צבי יאליש מדינוב, בעל 'מלא הרועים', בא בפעם הראשונה אל ה'חווה' מלובלין, כבר הלך שמו לפניו כאחד מגדולי תלמידי-החכמים שבדור. המנהג בלובלין היה שכל תלמיד-חכם מפורסם שבא אל ה'חווה' היה מובא תחילה אל 'היהודי הקדוש' מפרשיסחה, כדי שישוחח עימו בדברי תורה וחסידות.

כשנכנס בעל 'מלא הרועים' אל 'היהודי הקדוש' שאלו 'היהודי': "האם אתם נוהגים להסב מדי פעם בפעם בחברת ידידים ורעים, ללגום עימם לגימה המקרבת את הלבבות?"

בעל 'מלא הרועים' הודה על האמת: "אינני נוהג כך, ועד עתה לא עלה בידי להבין מה טעם יש במנהג זה ואיזו תועלת נובעת משיביבה בצוותא ולגימה משותפת".

השיב לו 'היהודי הקדוש': הלא חז"ל אסרו לשתות יין גויים, כדי שלא יבוא להתקרב אליהם ולשאת את בנותיהם חלילה. מכאן רואים כמה גדול כוחה של לגימה, עד שאפילו יהודי ירא וחרד עלול להיכשל ולהתקרב לאומות העולם בעטייה של לגימה משותפת. מידה טובה מרובה. כשיהודים יושבים ומשוחחים בצוותא ולוגמים יחד, הרי הם מקרבים את דעתם זה לזה, והתועלת הרוחנית גדולה לאין ערוך.

נדבת המשכן

האחרים. זה נרמז גם כאן: "אשר ציווה ה' לאמור" – לאחרים, שגם הם ייתנו.

(שערי שמחה)

צדקה מ'בשרך'

"קחו מאיתכם תרומה לה'" (שמות לה, ה). "מאיתכם" – מצורכם, מגופכם. אפילו אם יש לך צורך חשוב לעשות בכסף, תנהו לצדקה. כמו שמפרשים את הכתוב "ומבשרך אל תתעלם", שלא תתעלם לתת לצדקה אפילו 'מבשרך', מהצרכים החיוניים שלך.

(עיטורי תורה)

מי יכול

"כל נדיב ליבו יביאה" (שמות לה, ה). "קחו מאיתכם" זו לקיחה מאחרים, ואולם רק "נדיב לב", מי שנותן בעצמו, יוכל לקחת מאחרים. וזהו "כל נדיב לב" – שנותן בעצמו – "יביאה", את התרומה מאחרים.

(רבי יהושע טרונק מקוטנה)

נעוץ תחילתן בסופן

אמר רבנו הזקן: בתרומת המשכן היו כסף, זהב ונחושת, ולא היה דבר מבריק זולת המראות הצובאות, שמהן נעשו הכיור וכנו. הכיור וכנו הם הבאים באחרונה מכל כלי המשכן, ותשמישם בראש כל עבודות המשכן, כי "נעוץ תחילתן בסופן".

(היום יום)

לב של חב"ד
לינוי אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

פרק אחד ליום	ש"ק
א' פרק ה'	ה' עבודת נוכחים פרק ד'
ב' פרק ו'	
ג' פרק ז'	
ד' פרק ח'	
ה' פרק ט'	
ו' פרק י'	

פרק אחד ליום	ש"ק
א' פרק י"ז	ה' שבת פרק ט"א
ב' פרק ט"ז	
ג' פרק י"ח	
ד' פרק י"ט	
ה' פרק כ'	
ו' פרק כ"א	

פרק אחד ליום	ש"ק
א' פרק כ"ב	ה' שבת פרק ט"א
ב' פרק כ"ג	
ג' פרק כ"ד	
ד' פרק כ"ה	
ה' פרק כ"ו	
ו' פרק כ"ז	

הקדמות תורים

הכי בטוח.
קולקטיב בריאות גפן בסד

תהיו קולקטיבים תהיו בריאים
לפרטים והצטרפות <

☎ 077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
ביטוח ופיקוח למנוח החרדי

שעון עם זהות ומשמעות

דגם 770

שעון המקדש
דגם בר-כוכבא

מתנה מושלמת לבר מצוה, חתונה,
יום הולדת, יום נישואין, וחגים

איכות ללא פשרות

לאתר ולרכישה סרקו <

• נירוסטה 316L מצופה PVD
• זכוכית ספיר קריסטל
• מנגנון יפני מדויק
• עמידות למים 5 ATM
• שנה אחריות

לפרטים ורכישה: 1700-55-2007
וואטסאפ: 052-347-2738

הגאולה העתידה) נפעל כתוצאה מזה שהקב"ה 'בחר ביעקב ובניו' - הרי זה מעורר אצלו התפעלות עצומה מגודל מעלתם של בני ישראל (שבהם בחר הקב"ה).

ומכאן ההוראה לפועל: "כאשר מגיע הזמן של קריאת פרשת החודש, ומתבוננים במאמר הזה של המדרש, הרי זה מעורר תוספת חיות והתלהבות בקיום

הצייוי 'ואהבת לרעך כמוך', כי כאשר פוגשים ברחוב יהודי (איזה שיהיה), הנה מבלי הבט על מעמדו ומצבו - יודעים שיהודי זה בו בחר הקב"ה בכבודו ובעצמו!... ומובן בפשטות גודל החיות וההתלהבות בעשיית טובה עם הזולת ('ואהבת לרעך כמוך'), כאשר עושים זאת מתוך ידיעה והכרה שיהודי זה פעל עניין של גאולה.

גאולפדיה

מנחם ברוד

יהודי שבו בחר הקב"ה

הבחירה. חז"ל אומרים (שמות רבה פרשה טו, יא): "משבחר הקב"ה בעולמו, קבע בו ראשי חודשים ושנים, וכשבחר ביעקב ובניו, קבע בו ראש חודש של גאולה". ממאמר זה עולה כי הגאולה נובעת מהבחירה ש"בחר ביעקב ובניו".

באחת מהתוועדויותיו אמר הרבי מליובאוויטש (התוועדות תשמ"ג כרך ב, עמ' 1115): "כאשר יהודי חושב לרגע על הגאולה ממצרים, הוא בא לידי התפעלות גדולה ביותר, ואומר את ההגדה בקול רם ובשמחה וכו'". על אחת כמה וכמה כשהוא חושב על הגאולה העתידה, שהיא באופן נעלה יותר, לאין ערוך, מגאולת מצרים, הרי בוודאי שבא לידי התפעלות גדולה ביותר.

"אם כן, כאשר מסבירים לו שכללות עניין הגאולה (הן גאולת מצרים הן

מפיצים באהבה

אוראל מורחי

בן 40, תושב ניצן

עובד בחברת אבטחה
הקשורה לרכבת
ישראל, מחלק את
'שיחת השבוע' בניצן
ובבאר גנים

לפחות ארבע שנים אני מחלק את העלון ביישובים ניצן ובאר גנים. אני מקבל את העלונים מהרב יגאל קירשנזפט, שליח חב"ד בניצן, ומביא אותם לבתי הכנסת.

החלוקה דורשת ממני מאמץ מסוים, אבל בניתי מתכונת חלוקה שמאפשרת לי לעשות זאת בזריזות. בדרך כלל אני מסיים את החלוקה ביום שישי בבוקר. מקצת העלונים אני מוסר לאנשים שאני פוגש במכולת ביום שישי, והם מביאים אותם לבתי הכנסת שבהם הם מתפללים.

כשאני יוצא לחופשה או לנסיעה ארוכה, הרב יגאל מטפל בחלוקה, כי האנשים לא מוכנים לוותר על עלון השבת האהוב עליהם.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'. בעלות סמלית ותכולה להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / יזכיו הרבים < 'עלונים שיחת השבוע להפצה'.

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathat@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רישונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

הבט משמיים וראה

היהודי שהתגורר באחד מכפרי רוסיה עסק במלאכה שאינה הגונה כלל – זיוף מטבעות. ה'עסק' הצליח והאיש התעשר. ואולם עברו ימים ודבר הזיוף נתגלה לשלטונות, והללו מיהרו לשלם את ידם על האיש ולהכניסו לכלא.

היהודי נחקר לפרטי מעשיו ונסיעותיו, וכך התברר כי מדי פעם בפעם היה נוסע לסדיגורה ונכנס אל רבי אברהם יעקב פרידמן, האדמו"ר הזקן מסדיגורה.

האיש לא נמנה עם החסידים, אך מכיוון שהרבי התפרסם כאחד ממנהיגי ישראל ורבות נהרו אליו, היה גם הוא בא לקבל את ברכתו.

החוקרים ששו על פרט זה, שעלה בחקירה. לפניהם הזדמנות פז לפגוע בצדיק, שאביו, רבי ישראל מרוז'ין, הצליח להטעות את השלטונות ולהיחלץ מידיהם כאשר נטפלו אליו.

בחיפוש בביתו של הזיידן נמצאו מסמכים מפלילים: רב העיר פאר כותב לו שהזכירו אצל

הרבי מסדיגורה, וזה איחל לו ברכה והצלחה. השוטרים מיהרו לעשות חיפוש בביתו של הרב, כדי למצוא ראיות נוספות, ואכן, נמצאו מכתבים מחצר הרבי ובהם אישור של הגבאי כי מסר לרבי מכתב בקשה מאותו יהודי ושהרבי בירכו.

בעבור החוקרים זו הייתה הוכחה שהרבי ידע על עסקיו של הזיידן ואף היה שותף פעיל במלאכה, והרבי קיבל את חלקו בכסף שהיה שולח לו.

בעקבות זאת פנתה הממשלה הרוסית אל ממשלת אוסטריה, שבתחומה התגורר הרבי, בדרישה להסגירו לידיה. הממשלה קיבלה את הדרישה, ומתוך קיום הסכמי הסגרה הדדיים

נשלחו חיילים לאסור את הרבי. ימים אחדים לאחר חג הפסח תרט"ז (1856) צרו החיילים על בית הרבי, עצרו אותו והחרימו חפצים יקרי ערך וכתבי קודש.

דבר מעצרו של הרבי התפשט בעולם היהודי, וחסידיו התעטפו ביגון קודר. מייד החלו בפעולות הצלה. לכולם היה ברור שמדובר בעלילה מופרכת, וכי אין שום קשר בין מכתביו של הרבי לזיוף הכספים.

הרבי הושלך לתא צר ואפלול, בלי חלון. כדי להשפילו הוכנס לתוך התא הצפוף עבריין שונא ישראל, שהציק לרבי בזדון. לאורך כל שעות היום הוכרח הרבי לעמוד על רגליו, בלי שניתנה לו רשות להישען על הקיר, בעוד הגוי מלגלג עליו וטורד את תפילתו ולימודו.

רק לאחר זמן הצליחו החסידים להכניס לרבי ספסל מרופד, וניתנה לו רשות לשכב עליו. לגוי חרה הדבר מאוד. הוא לקח סכין וחרט על הספסל צלב גדול. הוא ידע היטב כי הרבי לא יסכים לשבת על ספסל הנושא סמל כזה, ואז יוכל הוא עצמו לשבת ולשכב עליו.

האדמו"ר הזקן מסדיגורה וצינו. עזקה שנענתה, "נא אל תשכחנו"

הרבי הושלך לתא צר ואפלול, בלי חלון. כדי להשפילו הוכנס לתוך התא הצפוף עבריין שונא ישראל, שהציק לרבי בזדון

ואכן כך היה. הרבי נותר לעמוד על רגליו בכל שעות היום והלילה. כדי שלא ישמע את צלצולי פעמוני הכנסייה הסמוכה, אטם הרבי את אוזניו במשך כל שעות היום, לבל ישמע את המתחולל בחוץ. כך נותר בתא הכלא, דבוק במחשבותיו.

החסידים דאגו כעת עוד יותר. השמועות על התנאים הקשים בחדר המעצר טרדו את מנוחתם. באחד מימי שני בשבוע, כשעמד הרבי להתפלל, פתח הגוי בשירה אדירה ופרועה, כדי להכעיס את הרבי במתכוון ולהפריע לו בתפילתו. הרבי הגיע לפסקה בתפילת 'והוא רחום', שבה נאמר: "הבט משמיים וראה כי היינו ללעג וקלס בגויים". הרבי נאנח במר ליבו. אלא שמיד המשיך ואמר בהתלהבות ובשמחה: "ובכל זאת שמך לא שכחנו, נא אל תשכחנו", וחזר על קריאה זו כמה וכמה פעמים.

לפתע החל הגוי להתעוות מתוך כאבים עזים. הוא החל למשוך בפראות בשערות ראשו, בלע את לשונו, וכל גופו רעד כאחוז תזזית. לאחר רגעים מספר החל לזעוק בקול גדול: "הצילו! אני מת!"

שומרי הכלא פרצו בבהלה לתא למשמע הזעקות. הם נדהמו לראות את הרבי עטוף בטלית ועטור בתפילין. פניו מופנות אל הקיר ורק שפתיו נעות. הוא לא שם לב כלל למרחש מאחוריו. ואילו הגוי התגלגל על הרצפה מתייסר וצורח: "הוציאוני מכאן! הרבי קורע אותי לגזרים!"

השומרים נבהלו לנוכח המחזה ורצו אל מפקד הכלא, לדווח על הנעשה בתא. למול עיניהם הנדהמות ראו מחזה דומה: מפקד הכלא בעצמו התגולל על הרצפה כמו שיכור, מתפתל מכאבים.

לפתע עלה בדעתו של אחד השומרים רעיון: להוציא את הגוי מהתא. ואכן, ברגע שהוציאו אותו משם שככו הכאבים. מאותו יום הבינו הכול כי אין להתגרות בצדיק. הרבי הועבר לחדר גדול ומרווח יותר, ושוב לא הטרידו אותו.

רק לאחר לחצים אדירים על השלטון מצד גורמים רבים בעולם, ובייחוד בזכות התערבותו של השר היהודי משה מונטיפיורי, שהוזק במיוחד מאנגליה לשם כך, שוחרר הרבי, אחרי שהיה כלוא חמישה עשר חודשים.

יום השחרור, כ"ג בתמוז תרי"ז (1817), נהפך ליום שמחה ויהודה לה' על שחרורו של הרבי מסדיגורה מהמאסר.

(על פי 'בית רח'ין')

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

אפיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

והרי התחזית
נועם 2°
בכל מזג אוויר, תשתו בנועם

כשמזג האוויר הפכפך
וכל יום שונה מקודמו,
נועם 2 מוכן לכל מצב.
מים קרים, חמים או רותחים
בלחיצת כפתור.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

עם הרב אברהם חיים זילבר
מנהל בית חב"ד במרום כנען, צפת

רציתי לשאול

כשאומרים שההצלחות המופלאות במערכה מול אויבינו הן ניסים של הקב"ה, האין זה מפחית מההערכה ללוחמים ולמתכננים ולמובילי המלחמה?

אין שום סתירה בין שני הדברים. הקב"ה ברא עולם שמתנהל בדרכי הטבע, והאדם נדרש לפעול באמצעים הטבעיים, אלא שעליו לזכור שלא "כח" ו"עצם" יד"י עשה לי את החיל הזה", אלא "ה' אלהיך... הוא הנתן לך כח לעשות חיל" (דברים ח, יד).

האדם נדרש לעשות את כל התלוי בו. בענייני רפואה - להתייעץ עם המומחים הנכונים. בהקמת עסק - לבנות תכנית עסקית ריאליסטית. בבניית בית - לתכנן כראוי עם האדריכל והמהנדס. ואז הוא זוכה לברכה האלוהית, כמו שנאמר (דברים

אזעקה באמצע התפילה

ההלכה קובעת שאם אדם עומד באמצע תפילת שמונה עשרה ונחש שאינו מסוכן מתקרב אליו - אין לו להפסיק בדיבור, אך מותר לו לזוז כדי להסיר את הנחש מעליו. ואולם אם מתקרב אליו עקרב או נחש ארסי המסכן חיים - מותר להפסיק אפילו באמצע התפילה ולעשות כל הנדרש כדי להינצל, ואף מותר לדבר לצורך הצלה. ואם דיבר באמצע ברכה - חוזר לתחילת אותה ברכה.

אזעקה המתריעה על טיל מתקרב היא בבחינת סכנה ממשית. לכן כאשר נשמעת אזעקה - יש להפסיק מייד את התפילה וללכת למקלט או למרחב מוגן. אם אפשר - ממשיכים שם את תפילת שמונה עשרה מהמקום שבו עצרו.

אם ההפסקה (שמחמת אונס) נמשכה זמן שבו אפשר להתפלל את כל תפילת שמונה עשרה מתחילתה ועד סופה - צריך לחזור לראש התפילה. אם לא - ממשיכים מהמקום שבו הפסיקו.

מקורות: גמ' שבת לבא, (ראה שו"ע אדה"ז או"ח סי' שכת ס"ב וס"ג). ב"מ קיבא. שו"ע אדה"ז או"ח סי' סה ס"א וסי' ק"ד ס"ב. ראה פלאות עדותיך ח"ב ע' 71.

הלכה למעשה

הרב חיים הלל רסקין
דיין ורב קהילת חב"ד במרום כנען, צפת
ראש סניף רבני ושמחי בת ציון

שאלה: מה עושים כשעומדים באמצע תפילת שמונה עשרה ונשמעת אזעקה?

תשובה: התורה מצווה: "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם". חובה על האדם לשמור על חייו ולהתרחק מכל סכנה. כאשר נשמעת אזעקה המתריעה על טיל מתקרב, יש להתפנות מייד למקום מוגן הקרוב ביותר.

חז"ל מלמדים שאין לאדם להעמיד את עצמו במצב של סכנה ולהסתמך על נס. אמנם יש מצבים שבהם החברה רגילה לקבל מידה מסוימת של סיכון, ועל כך נאמר הכלל "שומר פתאים ה'" - כגון נסיעה ברכב או עיסוקים הכרוכים בסיכון מסוים. ואולם היתר זה חל רק על סכנה רחוקה שאינה מיידית. כאשר נשמעת אזעקה ממשית וברורה - אין להסתמך על כלל זה.

עוזי קפלון

תקציר: שניאור מתעורר על הגג ומוצא את עצמו מול המפכ"ל וסוללת אנשי תקשורת, שבאו לסקר את המעצר של סעיד הישן. אלא שסעיד נעלם! קולות מענינים בוקעים פתאום מבית הכנסת...

עשירי למנון

ואוכל להתרכז ולחשב ולמצא קצה חוט... בסדר? אני קופץ לרגע לבית הכנסת וכבר חוזר. טוב?"

"אני אלוה אוטו!", התנדב מיד ר' יוסף-יצחק, ולמפכ"ל לא נותרה ברירה אלא להסכים. "טוב, רק תעשה את זה וריז! מי יודע כמה הוא מספיק להתרחק מאן, בכל דקה חולפת".

את המדרגות היורדות גמאנו בדלוגים מהירים. פרצנו לתוך בית הכנסת קצרי נשימה וזה המחזה אשר נגלה לנגד עינינו: פחות ממנו אנשים זקנים ישבו מפזרים, איש-איש על מקומו, והמתניו לתחלת התפלה. ליד קיר המזרח של בית הכנסת, עם הגב אלינו, עמד יהודי צעק ליד עמוד החזן. משמע, הוא החזן. בצמוד אליו עמד מישור מבר... האם זה הוא? הוא היה עם הגב אלינו, כפה לבנה לראשו וסדור תפלה בידיו... הוא התנדוד קמעה על מקומו כעומד לפל, אלא שכתפו אחוזה היתה, כבצבת-איתנים, בכף ידו השירית של החזן...

זקנו פנימה. חלפנו במהירות על פני הספסלים הריקים כמעט ממתפללים - היה בקשי מנון - והגענו אל החזן בדיוק ברגע שבו עמד להתחיל את הקדיש שלפני התפלה. מבט מהיר אחד הספיק. האיש עם הכפה והסדור לא היה אלא סעיד כבודו ובעצמו!

"אוי! עכשו נזפרתם להגיע?!", פנה אלינו החזן הענק בצעף, כאלו שהתחייבו להופיע במנון שלו הבקר. "את הנשמה שלי הוצאתי בשביל למצא עשירי למנון! את הנשמה! ועוד איזה עשירי"... הוא טלטל בכעס את סעיד עד שכמעט נפל על הרצפה. "ישן לו בצמידה עם הסדור ביד... לא מתבייש! ועד שהערת אותו... טוב, מוטב שלא אדבר... אין זמן והאנשים מחפשים. קדימה, כבודו גיית תפלין בזריות בבקשה!", הוא פנה בבקשה-דרישה אל ר' יוסף-יצחק, "ואוכל לשחרר את הטפוס הזה", ובדברו 'שחרר' את סעיד בתנופה מאחיתו והלה עף אחורה, ורק בנס נבלם בספסל שמאחוריו. "נו, כבודו! למה אתה מחזר, מה, אתה צוחק עלי או מה?"

המשך יבוא

"בחיים שלי לא ראיתי יהודי כמוד!", רעם שוב הקול הנזעם מלמטה, ואני החלפתי מבט מהיר עם ר' יוסף-יצחק. האם רק שגיני קלטנו את משמעות הענין? באפן אינסטינקטיבי נתתי ממקומי לכונן פתח הגג. תחושה ברורה אמרה לי ששם, בבית הכנסת שמתחתינו, האיש שסופג צעקות איננו יהודי כלל, ושמו בישמעאל סעיד...

אלא שהמפכ"ל, ככל הנראה, לא בדיוק תפס. הוא

פנה אלי בכעס ואמר: "שמע, ילד, אני שם לב שאתה מתלהב מהצעקות שאתה שומע מלמטה... אני חושב שאתה מספיק מבוגר בשביל להבין שיש דברים חשובים יותר! אתה האחרון שהיה עם המחבל כאן על הגג. אני דורש ממך במפגיע לתת לנו קצה חוט!"

את המלים האחרונות הוא לא אמר אלא צעק. ראיתי בעיניו שלו איך הוא מציץ בעצבנות מפעם לפעם לעבר הפתחים שבאו לשטח עלי-הוראתו, שלא פסקו מלצלם ולתעד כל מלה וכל תנועה ולא החמיצו שום העזות כעס או פרצוף מענין שהוא עושה, כשהם מחליפים ביניהם קריצות חשאיות. לבטוח הוא כבר שהו בנפשו את עם ישראל צוחק עליו למחרת, כאשר יתפרסמו הכותרות הלעגניות על המחבל שלא היה ולא נברא, ועל המפכ"ל שגיס צות של טובי פתבי ישראל כדי לסקר את הרגע הגדול של מעצר ילד יהודי קטן וחרף מפשע שישן לו לתמו על גג בירושלים...

"אדוני!", פניתי אליו, "אני מרגיש שאם אשתה משהו למטה, בבית הכנסת, ארגיש קצת יותר טוב

פרשה מי יודע

שני סוגי תורמים

שאלה: התורה משתמשת בשני בטויים על נדבות המשכן: "כל איש אשר נשאו לבו", ו"כל אשר נדבה רוחו אותו". מה משמעותם?

תשובה: בספר הכתב והקבלה מובא בשם הרמ"א שיש שני סוגים בנותני צדקה: סוג אחד, בן-אדם שקשה לו להפרד מכספו, אבל הוא מתגבר על יצרו ומכריח את עצמו לתת. עליו נאמר 'נדבה רוחו' - הרוחניות שלו נצחה את היצר. הסוג השני הוא מי שנותן בשמחה ובלב פתוח. עליו נאמר 'נשאו לבו' - הלב שלו פשוט אוהב לתת.

שאלה: בפרשת פקודי משה רבנו נותן פרוט מדיק של כל הזהב והכסף שנתנו למשכן, ונאמר: "אשר פקד על-פי משה... ביד איתמר". מה הקשר של איתמר לכאן?

תשובה: רבי יהונתן איבשיץ מסביר זאת על-פי ההלכה שקפת צדקה צריכה להתנהל על-ידי שלושה אנשים, שאז סומכים עליהם שהם שומרים זה על זה. בתחלה משה רבנו נהל את הקפה עם נדב ואביהוא, וכך היו שלושה. אבל אחרי שנדב ואביהוא נפטרו, נשאר משה לבדו, ולכן מסר פרוט מדיק מה נעשה בכסף. התורה מציגת את שמו של איתמר, כדי שנבין שזה היה אחרי שנדב ואביהוא כבר לא היו בין החיים.

שאלה: בפרשה נאמר שהנשים "טו את העצים". למה לא נאמר שהן טוו את הצמר שנגזז מהעצים?

תשובה: רש"י מסביר שזו היתה אמונת מיתדת, לטוות את הצמר בעודו מחבר לעצים. הרבי מליובאוויטש לומד מזה שפאשר יש לאדם כשרון מיוחד או מתנה שקבל מהבורא, עליו להשתמש בהם לעבודת ה' ולעשיית מעשים טובים.

מה רבו מעשיה'ה

מטריה באגם

היא עמדה באגם, בשמש הקופחת של אפריקה, ורצתה לאכל דג טרי. הלכנית הפכה, שהשם שלה הפוך מהצבע השחור שלה, היא עוף מים שחי באפריקה, בעקר באזורים של בצות ואגמים.

ללכנית יש שיטה מעניינת במיוחד לדוג דגים. במקום לחכות בשקט, כמו עופות מים אחרים, הלכנית הפכה עושה כמו תנועת רקוד בכנפים פרושות, והופכת את עצמה פתאום לשמשיה או למטריה פתוחה. לכן היא גם נקראת אגפת הצל.

יש לזה שתי מטרות. הראשונה – בטול השתקפות. קרני השמש מחזרות מפני המים, והעופות מתקשים לראות מה קורה בפנים. הצל עוזר ללכנית הפכה לראות מבדל למים ולזהות את הדגים.

המטרה השנייה – זו מלכדת לדגים הקטנים. הם מחפשים צל של עלים או של צמחי מים, כדי להתחבא תחתיו. כשהם רואים את הצללית מעל המים הם בטוחים שמצאו מקום מסתור מבצעלי חיים טורפים. הדגים מתקפצים, והלכנית צריכה רק לשלול בתנועה חדה את המקור שלה ולדוג אותם.

לפעמים עשרות או אפילו מאות לכניות פהות יוצאות לדוג יחד. הן יוצרות שורה של 'מטריות' שורות, שנפתחות ונסגרות, דבר שגורם לדגים לברח מצד לצד ולהתפס בקלות רבה.

מכיון שהיא משיגה את מזונה במים, אפשר למצא אותה בסביבת מקורות מים. היא מעדיפה מים מתוקים רדודים – גדות אגמים, בצות ושודות מוצפים.

פלילה הלכניות ישנות על ענפי עצים גבוהים, בדרך כלל עם עוד עופות. הן אוהבות להיות בקבוצות, כדי להתגונן מפני טורפים. גם את הקנים שלהן הן בונות על עצים או שיחים מעל המים.

מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: לאחר שובו, פועליו של סטפנוס מובילים אותו אל מנהל העבודה היהודי, וזה מגלה לו כי נותרו בנמל עצים שלא הובלו לביתו

בורא העולם,
לא נשאת אותי!

לא אבדתי הכל!
לא נותרתי חסר כל!

הרי שלך לפניה
קח וקח!

מה נהלת,
ידידי?

צדקת מפני צדקת!
לא אבדה תקותי...

דע כי מי ששופר את השבת - השבת
שופרת עליו! ענין הראות, אלו הייתי
מקשיב לך ומחלל את השבת, לא היה
נותר בדרך דבר וחצי דבר. היינו מובילים
גם את העצים הללו לביתך, והם היו
עולים בלכות.

אף אמר לי,
בבקשה, היכן הוא?
איפה סטפנוס
עכשיו?

ספור מרתק,
ידידי.

הפסוק: יבוא

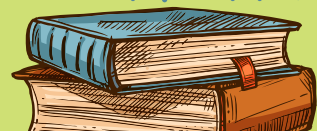

זה היה ספורו
של סטפנוס.
העשיר הפלגל...

בשורה אל ביתו של היהודי

בכל ימי חדש ניסן אין אומרים תחנון. פי שנים עשר
המים הראשונים הם ימי שמחה, על חגבת המשפון
וקרבנות הנשיאים. אחר כך באים ימי הפסח. ומפיון שרב
ימי החדש הם ימי שמחה, אין אומרים תחנון כל החדש.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

"בוודאי רואים פעמי משיח"

תעודת זהות. תא"ל (מיל') פרופ' יעקב נגל (69), עמית בכיר ב-FDD (מכון מחקר אמריקאי), לשעבר היועץ לביטחון לאומי וראש המל"ל בפועל. לאורך השנים עמד בראש ועדות ממשלתיות חשובות, ובהן זו שהמליצה על פיתוח 'כיפת ברזל'.

מלחמה. אחרי קצת יותר משבוע מפרוץ המלחמה, אפשר לומר שמצבנו טוב. סוף-סוף זה קורה. אמנם האיראנים מראים יכולות שיגור גבוהות, אבל העובדה הישראלית והאמריקנית מתקדמת היטב.

גרעין. כדי לייצר תכנית גרעין, צריך חומר בקיע, תכנית נשק, יכולת לייצר פצצה ויכולת לשגר אותה על טילים ומל"טים. בכל אלה היה צריך לפגוע. למזלנו, למרות העסקות שהציעו להם האמריקנים לאורך השנים, האיראנים באיוולתם סירבו. נאמר ש'יכבד השם את לב פרעה' - והשם הכביד בדורנו את לב איראן.

טריגר. האיראנים ניסו כל הזמן לרמות את המערב, אבל בכיר איראני גילה באחת השיחות לסטיב ויטקוף, שליחו של טראמפ, שיש להם אפשרות לייצר 11 פצצות גרעיניות - וזה היה הטריגר, לדעתו, להחלטה של טראמפ לפתוח במלחמה.

טילים. לאיראנים יש יותר טילים לטווח קצר, ולכן אנחנו רואים את מדינות המפרץ מטווחות בהיקפים גדולים. כאשר לשאיפה לתכנית הגרעין, זו לא תיעלם אלא עם החלפת המשטר, ודבר זה חייב לבוא מהעם האיראני עצמו. לשם כך נדרשות פעילויות בעם האיראני להחלפת המשטר המושחת והמדכא.

הפתעה. צריך פשוט לשמוע את דברי נשיא ארה"ב, שאמר שהעסקה היחידה היא כניעה איראנית. זו אמירה שלא חלמתי שהוא יאמר. ועוד דבר שלא חשבתי: טראמפ אמר במפורש שרצונו להיות מעורב בבחירת המנהיג הבא. זה מדהים.

יעקב נגל, האיש שעסק רבות בסוגיית איראן בשנים האחרונות, מדבר בריאיון מיוחד על המלחמה עם איראן, על ההפתעה מטרומפ, ועל יד ההשגחה: "ה' הכביד את לב איראן"

"הכול השתנה לחלוטין". נגל בפגישות מדיניות עם נשיא ארה"ב ורוסיה

הבלגה. הרבה מאוד שנים תפיסת הביטחון של ישראל התבססה על הרתעה, התרעה (מודיעין מתוחכם ורחב) והכרעה - הכרעת האויב בשטחו. זה הוביל לצבא שבנוי בעיקר על חיל אוויר ומודיעין גדולים. אבל ב-7 באוקטובר ההרתעה וההתרעה קרסו.

לקח. ברוך השם אנחנו רואים שהכול השתנה לחלוטין. שנים שלטו כאן המילים 'הכלה' ו'הגנה'. רצינו שקט בכל מחיר. לא רצינו מתקפת מנע. עכשיו אנחנו לא מחכים שהאויב יתקוף, אלא פועלים מראש כדי למנוע זאת. זה השינוי הגדול שקורה היום.

אוסלו. האם מערכות הביטחון השתחררו מקונספציות אוסלו? אוסלו היה ספציפי לפלסטינים, אבל כיום זה לא היה קורה. איש כבר אינו מדבר ברצינות על מדינה פלסטינית. גם כשהסעודים דרשו להכניס זאת כתנאי להסכם, אחרי 7.10, לא היה על מה לדבר.

מניעה. איך מונעים שמה שקרה בעזה לא יקרה ביו"ש ובקרב ערביי ישראל? המושג 'לא יקרה אף פעם' צריך להימחק מהלקסיקון.

אנחנו צריכים לעמוד על המשמר בקפדנות, כי הצד השני רוצה לפגוע ומחובתנו למנוע ממנו את היכולת.

הגנה. בשעתו עמדתי בראש הוועדה שהמליצה על מערכת 'כיפת ברזל'. היו התנגדויות, אבל לא ויתרנו. המערכת הזאת הצילה חיים רבים, והיא נותנת חופש פעולה לדרג המדיני. אבל לצד ההגנה צריך גם התקפה. הוועדה שלי המליצה על 70% התקפה ו-30% הגנה.

כיפות. אנחנו רואים בשנים האחרונות הרבה מאוד שומרי מצוות שמאיישים תפקידים בכירים. זה טוב מאוד, אבל אין צורך לנפנף בזה.

משיח. אינני רוצה להשתמש במונחים דרמטיים על התקופה המופלאה שלנו, אבל בוודאי רואים פעמי משיח. צריכים לדאוג שישראל תהיה חזקה, ובעזרת השם נוכל כולנו לשבת איש תחת גפנו ותחת תאנתו. אני מאמין בכל ליבי שאנחנו בדרך לשם.

SILIPLUS
סיליפלוס

לכל אינדוקציה יש סיליפלוס

השנה מבשלים לחג הפסח בראש שקט עם הכיסוי המקורי של סיליפלוס אתם נהנים מהגנה מלאה ופתרון מושלם וכשר לפסח

חשוב לזכור: חייבים חומים

להשיג בחנויות המובחרות ובנקודות מכירה בפרסה ארצית
054-646-4386 03-6577440
לרישה מקוונת באתר SILIPLUS.CO.IL

בכשרות מהודרת

פסח בריא ומהודר

כשר לפסח בהשגחת הרב ר' יצחק הלפרין

בפסח השנה מהדרים בכשרות ובבריאות

רוכשים שמן זית אסי, המיוצר בעמק המעינות בתהליך טבעי מיוחד ששומר על טריות ורכיבים בריאותיים. שמן הזית מגיע במגוון זנים וטעמים מיוחדים, והוא עשיר בחומצות שומן חיוניות (אומגה 9 ואומגה 3) המשפרות את מערכות הלב והעצבים, בפוליפנולים (נוגדי חמצון טבעיים) המגינים על התאים, ובשילוב ויטמינים נוספים המחזקים את הגוף

לאיתור חנות קרובה אליכם
בפריסה ארצית: **073-8027460**

להזמנות < 04-3302011

Assi עסק המעינות